

[Johan Poulsen.]

også i fremtiden som hidtil er forpligtet til at foretage visitatsrejser til Færøerne.

3) At Københavns biskop også efter vicebiskopembedets oprettelse har samme ret som hidtil til personlig at foretage indvielse af kirker på Færøerne, hvad enten det sker på eget initiativ eller efter derom fremsat ønske fra kompetent færøsk side?

Kirkeministeren (Bodil Koch): Jeg kan besvare de 3 spørgsmål fra det ærede medlem hr. Johan Poulsens side med al ønskelig tydelighed, tror jeg.

Når der bliver spurgt, hvorvidt Færøerne fortsat hører under Københavns stift, kan jeg svare ja. Det er der ingen tvivl om, og det fremgår også med al ønskelig tydelighed af det udkast til regulativ vedrørende biskoppens beføjelser, som er udarbejdet i kirkeministeriet. Her figurerer Københavns biskop også som biskop over Færøerne, og i regulativets punkt 7 er det slået fast, at vicebiskoppen ordinerer efter bemyndigelse fra biskoppen over Københavns stift.

Så var der spørgsmål om, hvorvidt biskoppen over Københavns stift fremdeles har pligt til at foretage visitatsrejser til Færøerne. Jeg har tidligere fra denne talerstol haft lejlighed til at uddybe spørgsmålet om biskoppernes visitatspligt. Det er fastsat i Danske Lov fra 1683, hvortil jeg kan henviser, ligesom jeg henviser til Folketings-tidende for 1957-58 sp. 321-22. Biskoppen skal efter denne forordning visitere så meget, han kan overkomme, dog må ingen kirke være ubesøgt i mere end 3 år. Denne visitatspligt gælder stadig, men er jo i praksis betydeligt lempet. Visitatser kræves ikke overholdt som i gamle dage; det siger sig selv, at under vore dages forhold kan man komme helt anderledes i forbindelse med de enkelte stifter end i sin tid forudsat i Danske Lov. Men visitatspligten gælder stadig, og den gælder for Københavns biskops vedkommende også fremdeles for Færøerne. Dog er det indlysende, at visitatspligten for Færøernes vedkommende ikke kan forventes at blive udøvet så omfattende som i resten af landet; det følger bl. a. af afstanden. Men det er også en af grundene til, at man har søgt vicebiskopstillingen oprettet på Færøerne, en vicebiskop, der kan bistå

biskoppen og udøve bl. a. visitatsfunktionen for Københavns biskop.

Så spørges der endelig, om Københavns biskop har samme ret som hidtil til at indvi kirker, hvis der fremkommer ønske derom fra færøsk side, eller om han i det hele taget har den ret. Det mener jeg ubetinget han har. Ifølge det føromtalte regulativudkast skal vicebiskoppen kunne indvi kirker i henhold til den hidtil gældende tradition — der sigtes hermed til den praksis, at Færøernes provst hidtil har kunnet indvi kirker, hvilket ellers alene biskoppen kan. Denne ret for provsten skal overføres til den kommende vicebiskop, men det er ikke meningen, at vicebiskoppen skal have en videregående ret dertil, end provsten har haft. Det vil med andre ord sige, at biskoppen over Københavns stift er beføjet til selv at foretage indvielse af en kirke på Færøerne, dersom han opfordres dertil fra færøsk side, og uden tvivl også hvis han selv fremsætter ønske om at indvi en kirke. I praksis vil afgørelsen i de enkelte tilfælde naturligt komme til at bero på forhandling mellem vicebiskoppen og biskoppen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-5 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg stiller forslag om, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik derefter tilbage til dagsordenens punkt 3, som var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 48) findes i tidenden sp. 2563, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 377).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Herluf Rasmussen: Som det fremgår af tillægsbetænkningen, kan socialistisk folkeparti ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse, og det skal forstås på den måde, at vi anbefaler, at man stemmer imod. Motiveringen har vi givet ved såvel første som anden behandling af lovforslaget her i tinget.

Thisted Knudsen: Jeg udtalte ved lovforslagets anden behandling, at der i hvert fald på ét bestemt område var et fremskridt, nemlig det, at man nedsatte loftet for den sognekommunale grundskyldpromille fra 40 til 35, og det var i overensstemmelse med det politiske forlig, som blev truffet i forsommeren.

Jeg beklager meget, at venstre ikke kan stemme for dette lovforslag. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt jeg er mere begavet end andre medlemmer af dette ting, men i hvert fald kan jeg forsikre tinget om, at med den begavelse, jeg er i besiddelse af, har det været mig umuligt på den korte tid at overse de konsekvenser, der var knyttet til den højtærede indenrigsministers nye system for sognekommunale skatter. Jeg må have lov at sige, at hvis den højtærede indenrigsminister havde været lidt mere smidig og det ærede medlem hr. Holger Eriksen som formand for udvalget havde været lidt mere velvillig, så ville venstre i dag antagelig have kunnet stemme for lovforslaget, og så ville vi have kunnet nå et resultat, hvorom vi var enige. Jeg beklager altså — vi er ikke grædekoner inden for venstre, men fornuftige folk — at vi ikke kan stemme for dette lovforslag, men må undlade at stemme.

Gottschalk-Hansen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. H. C. Toft, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne — idet jeg henviser til de bemærkninger, det konservative folkepartis ordfører fremsatte under lovforslagets anden behandling, og den skæbne, som vore ændringsforslag fik — meddele, at heller

ikke vi vil stemme for det foreliggende lovforslag, men anbefaler, at man undlader at stemme.

Mose Hansen: Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger, men vil gerne sige, at selv om jeg godt kan se, at der er en del, der taler for at forlade det nuværende princip med fastsættelse af ligningsforhold og gå over til fastsættelse af grundskyldpromiller med den begrænsning, som loven indeholder, så frygter jeg, som jeg ved anden behandling gav udtryk for, at de vedtagne ændringer vil tilskynde til forøget grundværdibeskatning.

Denne min frygt angående tendens til forøget grundværdibeskatning er ikke blevet mindre mellem anden og tredje behandling. Ved anden behandling sagde den højtærede indenrigsminister til mig, at de foreslåede ændringer ikke ville give anledning til forøget grundværdibeskatning i kommunerne, da der var en grænse for grundskyldpromillernes udsving. Jeg har nu forsøgt, så godt som det var mig muligt ud fra det foreliggende materiale, at finde en linje i lovforslaget. Jeg er da kommet til det resultat, at der f. eks. i kommuner, som i dag ligger med ligningsforholdet 20 : 80 og med en lav grundskyldpromille, f. eks. 20, efter en nyvurdering med en stigning på f. eks. 40 pct. i grundværdierne ikke vil kunne foretages en yderligere forholdsmæssig reduktion af fordelingen mellem indkomst- og grundværdibeskatning, idet man i så tilfælde ville komme ud over den tilladte grænse for ændring af grundskyldpromillerne. Ja, selv om der i en kommune ønskes uændret forhold mellem den del af indtægterne, der skal svares af de skattepligtige indkomster, og den del, der skal svares af grundværdierne, kan vedtagelsen af lovforslaget i tilfælde af nyvurdering betyde en forholdsmæssig forøget grundværdibeskatning. Jeg må altså fastholde det synspunkt, at denne lov efter vurderingen i 1964 i mange kommuner sandsynligvis kan komme til at bevirke en for-

[Mose Hansen.]

holdsmæssig stigning i grundværdibeskatningen.

Jeg må derfor ud fra mit syn på beskatningen af fast ejendom anbefale at stemme imod lovforslaget trods det, at lovforslaget tager sigte på at sænke maksimumsgrundskyldpromillen fra 40 til 35.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 73 stemmer mod 12; 43 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 49) findes i tidenden sp. 1823, udvalgets tilrådsbetænkning i tillæg B. sp. 379).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 127 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Man gik derefter til dagsordenens punkt 6, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i postloven.

(Lovforslaget (nr. 91) findes i tillæg A. sp. 733, fremsættelsen i tidenden sp. 2533).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Poul Nilsson: Forslag til lov om ændringer i postloven, som det høje ting nu skal behandle, har som tidligere fremsatte lovforslag af samme art sin begrundelse i de meget store udgiftsstigninger, som har fundet sted.

I sin skriftlige fremsættelse har den højtærede minister fremhævet, at tjenestegrenen post i finansåret 1961-62 har givet et underskud på ca. 39 mill. kr., og at det er beregnet, at indtægtsstigningen i finansåret 1962-63, som er en følge af takstforhøjelserne pr. 15. marts og 1. april 1962, vil blive fuldt ud opvejet af udgiftsstigninger, bl. a. stigninger i lønningerne og højere udgifter til postbefordring m. v. Der kan på grundlag af dette regnes med et underskud på ca. 40 mill. kr. på postbefordringerne for finansåret 1962-63.

På denne baggrund må de foreslåede ændringer ses, og det er vel rimeligt, at den højtærede minister med fremsættelsen af dette lovforslag søger at skaffe sig dækning, således at der bliver et mere rimeligt forhold mellem udgifter og indtægter.

De foreslåede ændringer er beregnet til at give en samlet, årlig merindtægt på ca. 39,9 mill. kr. Merindtægten fordeler sig således, at breve vil give en merindtægt på ca. 20,5 mill. kr., brevkort ca. 1,2 mill. kr., tryksager, vareprøver og forretningspapirer ca. 3,6 mill. kr., dagblade, anmeldte og abonnerede, ca. 1,5 mill. kr., ugeblade m. v. ca. 2,1 mill. kr. og udgiverkorsbånd ca. 0,7 mill. kr. Hvis de foreslåede forhøjelser vedtages uændret, vil dette give en samlet merindtægt på ca. 29,6 mill. kr. Endvidere vil der, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, administrativt blive foretaget takstforhøjelser vedrørende portoen for postpakker til et anslået beløb af ca. 5,9 mill. kr. samt forhøjelse af gebyret for ekspresbrevforsendelser, eksprespakker, søndagsbreve m. v. til et merbeløb på ca. 0,6 mill. kr., forhøjelse af portoen for adresse-